

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VIII. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Io. Francisco Ripæ Iurisconsulto S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

estem scientissimus, potentioribus tamen concedere fuerit necesse, qui te totum sibi arripuerunt: cum tamen inter nos salua semper manserit amicitia coniunctio. Non enim ego vquam permisi, neque permittitur sum, vt tu in amore me vincas. Multa me adducunt, vt neminem te pluris faciam, paucos pari atque te beneuolentia profequar. Sed eo nihil est ad meum vincendum animum actus, quod me a te amari intelligo. Eius rei duo signa habeo certissima: vnum, quod locorum disiunctio non immittit beneuolentiam: alterum, quod me tuis quotidie scriptis concordes. Quae si hoc solum afferrent, vt testificarentur te de me sepe cogitare, ferretis nimirum essem, nisi te amarem effictum, ferretisque assidue in oculis. Cum vero scripta tua eiusmodi sint, vt immortalitatem mihi polliceantur: quid aut tuo hoc in me officio maius, aut mea in te beneuolentia debet esse flagrantius: quam ostendam equidem tibi aliqua in re, mihi crede: & si defuerint cetera, eodem te genere remunerabor: eorum forsasse impari, pari certe studio ac voluntate. Itaque & alia vniuersa studia intermittam, sicuti tu mihi suades, & alia philosophiam me referam, quemadmodum idem tu mihi es autor: omnibusque in rebus tuo iudicio atque consilio vtar libentissimè. Vitam liceret nobis esse vna. Sed quando diuersis non solam locis, sed etiam opinionibus remoti absumus, quod ego in potu libenter maneo, tu illis adhuc vndis & fluctibus delectaris: epistulis mittendis inter nos assequamur, vt nunquam non esse vna videamur. Quod te oro mi Paule suauissime, vt in eo me non deteras. Nihil mihi potest esse dulcius, quam aut loqui tecum, quod iam crepsum est: aut tuas legere literas, in quo morem mihi gerere tux est potestatis. Quapropter tu qui omnes venustitates humane humanitatis articulos tenes, noli pati (obsecro) me hac tanta & tam exoptata voluptate tuarum literarum carere. Vale, & nos dilige, tibi que persuade, te a me mirabiliter amari. Car. p. 101.

VIII.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.
Io. Francisco Ripæ Iuriconsulto S. P. D.

Tua prestantis doctrina, & summum ac singulare ingenium, quod non modo in hac iuris ciuilibus laude ac scientia, sed omnibus bonis in literis artibusque excellit: faciunt, vt quicquid proficitur à te, id non solum vtile & commodum, sed etiam optabile omnibus esse debeat. Cum vero nuper voluminibus quadraginta editis, viginti interpretationum, totidemque responsorum, omnem ferme ciuilem prudentiam explicare

& proferte in medium institueris: remque totam, qua nulla fe-
rè subtilior, neque enucleatior excogitari possit, summo studio
& cura, summis laboribus vigiliisque confeceris: diuque sub ea
dem expositam lima adhuc compressam domi continueris: quid
mirum mi doctissime Ripa, si ego, ut eam aliquando ederes, &
ad publicam utilitatem inuulgares, non hortator solum, verum
etiam rogator accessi: cum de tuo præcellenti & admirabili in-
genio sentiens id quod necesse est, non æquo ferrem animo, tam
diu differri commune omnium doctorum & bonorum virorum
commodum, cum præsertim ex eo egregia quedam laus & ex-
pectendus honor mihi ipsi quoque pareretur: Quo quidem no-
mine duplices tibi ago gratias: vnas cum cæteris hominibus
communiter, quod ipse quoque tuis eruditissimis laboribus &
monimentis ad fructum meorum studiorum viurus sum: alte-
ras proprias iam & singulares, quod sum hoc tanto abs te & tam
præclaro munere honestatus, quo meum nomen per tua scri-
pta commendari immortalitati voluisti. Cui muneri si referri
ea gratia posset, quam ego libenter redderem, crede mihi, co-
gnosceres & experirere, in hominem memorem & gratum tua
te officia & studia contulisse. Sed in hoc etiam tua humanitas &
fortuna illustrior fuerit, quod ea dare potuisti, quibus par-
cipere mihi posses. Ego tamen ad eam benevolentiam, qua te
semper maxima complexus sum, & ad id iudicium, quod de tuis
ingenij & doctrinae ornamentis eximium semper feci, adiun-
gam vinculum officij & obligationis, qua tibi perpetuo deuin-
ctus fururus sum: quanquam hæc quoque ipsa in vero amore
& fideli amicitia, qua iam pridem copulati sumus, satis per se o-
mnia insunt. De cætero quicquid ab utroque nostrum in alterum
profectum fuerit, id non nouam constituere, sed veterem & mu-
tuam benevolentiam nostram declarare videbitur. In quo ut te-
cum omnibus officiis certem, ita adnitur, ut siue victor, seu vi-
ctus, in eadem & pari laude vtrumque sim positurus, quando
non vinci beneficiis, quibus plerumque tempus & fortuna occa-
sionem dant: sed in amore, & fide amicitiae inferiorem esse, id
probo viro maximè fugiendum est. Tu valebis, & perges qua pre-
clare instituta sunt, ea quamprimum emittere: meque amabis, si
tamen te à me vnicè amari verè existimas. Vale, Carpentoracii,
XVI. Calend. Octob. M.D. XXXVII.

IX.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.
Lazaro Bonamico S. P. D.

O Gra-